

Imidlertid formulerer ministeren sig i lidt uklare vendinger, således at det ikke tydeligt fremgår af besvarelsen, om ministeren alene mener at det er børn, der er indskrevet i private daginstitutioner, der har krav på, at pasningen og udviklingen foregår på »betryggende« vis, eller om de annoncerede retningslinjer også kommer til at omfatte de børn, der er indskrevet i offentlige daginstitutioner.

Svar (17/2 03)

Socialministeren (Henriette Kjær):

Som anført i mit tidligere svar på spørgsmål nr. S 1571 af 30. januar 2003 skal kommunen sørge for, at pasningen af børn foregår under betryggende rammer og føre tilsyn med alle dagtilbudene i kommunen. Det er min opfattelse, at børnepasningen i de kommunale dagtilbud allerede foregår på fuldt ud betryggende måde.

Behovet for nye retningslinjer udspringer af, at private leverandører skal godkendes for at få mulighed for at passe børn. Der er således et behov for, at private, der vil drive dagtilbud, lever op til krav for dette.

På det indholdsmæssige område skal det overvejes grundigt, om der er behov for nye retningslinjer. Evt. nye retningslinjer skal efterleves af private såvel som offentlige dagtilbud.

Regeringen vil som tidligere nævnt vende tilbage med et oplæg om de nye muligheder for inddragelse af private leverandører på dette område, herunder spørgsmålet om krav til disse.

Spm. nr. S 1899

Til socialministeren (7/2 03) af:

Tove Videbæk (KRF):

»Hvad vil ministeren gøre for at sikre, at kommunerne reagerer på henvendelser/nødråb fra borgere vedrørende hjælp eller indgriben i forbindelse med kriseagtige situationer, som hører under kommunernes ansvarsområde?«

Begrundelse

Der har på det seneste været en række eksempler på, at kommuner rundt i landet tilsyneladende ikke reagerer og træder til hurtigt og ef-

fektivt, når borgere henvender sig om hjælp i problematiske situationer.

Et eksempel er en mindre gruppe af unge mænd i alderen 16-18 år – alle i alvorlige stofmisbrug – som fornylig stod bag det meget omfattende hærværk på Møllevangskolen i Århus. Forældre til én af de unge mænd var på forhånd klar over sønnens alvorlige misbrug, men var ikke selv i stand til at bringe sønnen ud af misbruget. Forældrene udtalte bagefter, at de havde orienteret kommunen om problemet og havde bedt om hjælp, men ikke havde fået den.

Yderligere blev der den 4. februar 2003 i TV2-nyhederne bragt et indslag om en delvist lammet psykisk syg mand. Manden får ikke tilbudt den behandling og pleje, som han har brug for, men låses derimod inde i sin lejlighed, hvor man lægger ham i seng og kører kørestolen væk, så han ikke kan komme ud af sengen. Kommunen reagerer ikke, skønt naboerne henvender sig om problemet.

Begge tilfælde er konkrete eksempler på, at kommunerne ikke reagerer i situationer, hvor de bør gribe ind med vejledning, praktisk hjælp eller lignende.

Svar (17/2 03)

Socialministeren (Henriette Kjær):

Kommunerne har efter serviceloven pligt til at tilbyde rådgivning og vejledning til enhver, som på grund af særlige forhold må antages at have behov for det. Den kommunale rådgivningsforpligtelse omfatter også opsøgende arbejde og formålet med rådgivningen er bl.a. at forebygge sociale problemer og at hjælpe borgeren over øjeblikkelige vanskeligheder.

Afviser en kommune at tilbyde relevante rådgivnings- og vejledningstilbud kan denne afgørelse indbringes for det sociale nævn.

Hvis en kommune i forbindelse med et rådgivningstilbud, ved henvendelse fra en tredjepart eller i øvrigt indirekte bliver opmærksom på, at en borger kan have behov for bestemte hjælpeforanstaltninger efter serviceloven, skal kommunen søge sagen oplyst for at vurdere om der er grundlag for at iværksætte en foranstaltning. Efter sagens udredning skal kommunen træffe en afgørelse om hvorvidt borgeren skal have tilbud om en hjælpeforanstaltning efter serviceloven. Denne afgørelse kan borgeren eller dennes værge eller repræsentant indbringe for det sociale nævn.